

načrt, po katerem se naj nekatere reke uravnajo, v prvi vrsti Soča, ki dela spomladi veliko kvara, ako sneg naglo skopne. Stroškov se računi na 50.000 fl., ali izplačajo se po malem, v petih letih. Ravnatelj na kmetijsko-kemiskem poskuševališči v Gorici, g. Ivan Bolé je dobil red železne krone.

Tržaško. Kako so se laški capini zagrizli v sovražstvo do slov. ljudstva, vidi se iz tega, da jim ni polji, ker stojijo slov. kmetje pred cerkvo sv. Antona, kedar čakajo na službo božjo. Naši ljudje so jim kar »lenuhi«; da pa laški »facchino« polegne, kjer se mu zazdi, tega pa ne vidi nihče. — »Solska vrtea«, katera vzdržuje družba sv. Cirila in Metoda pri Sv. Jakobu in v Rojanu, sta sklenila slovesno za to poletje svoje poučevanje.

Hrvaško. Mesta so za vsak narod važna in narod brez mest ne more se vspeti do večje veljave. Hrvaško ima v celem kacic 20 mest, ali nekatera so jako majhna, bolj trgu, kakor mestu podobna. Čez 10.000 prebivalcev ima le četrto mesto: Zagreb, Osjek, Zemun in Varožjin. V vseh mestih prebiva pri 28.000 Nemcev in 6000 Madjarov poleg 112.000 Hrvatov.

Ogersko. Novi minister za trgovino, Bela pl. Lukacs je našel veliko dela iz zapuščine svojega prednika, vpraša se samo, bode-li mu kos in še posebej, če bode denarja za naprave, katere je izmislil pok. Baross v povzdigo madjarske trgovine. Desna roka je novemu ministru drž. tajnik Jožef Tarkovich.

Vnanje države.

Rim. Nuncij ali poslanik Nj. svetosti Leona XIII. na Dunaji, Galimberti pride v Rim za kardinala Rimske cerkve in na Dunaj posljejo sv. oče poslanika v Monakovem, Agliardija. Galimberti gre že v tem meseci iz Dunaja.

Italijansko. Ker bode v Genovi velika Kolumbova razstava, poda se tje tudi kralj Umberto in najbrž tudi kraljica Margarita proti koncu tega meseca. — Minister za uk. prevstvarja poučevanje na gimnazijah, za grščino ne bode več prostora, več časa pa dobi nova zgodovina, le-to je menda edino v novem načrtu hvale vredno.

Francosko. Med anarhisti je v Parizu največ Nemcev in se ve, da to le neti sovražstvo do Nemcev pri francoskem ljudstvu, katero že od nekdanj Nemcev ne mara. — V mestnih zastopih že službe niso več, kakor prej, častne, ampak njih udje dobivajo že v večih mestih gotovo plačilo — na stroške svojih volilcev.

Angleško. Gladstone še ni vesel svoje zmage pri zadnjih volitvah, kajti huda bolezen ga tare, vendar pa je upanje, da ozdravi ter stopi na čelo novi vladi. Za katoliško cerkev in za irsko ljudstvo je Gladstone veliko bolji, kakor je bila dosedanja vlada.

Nemško. V tem, ko biva cesar Viljem na angleški zemlji, ščuje stari Bismarek marljivo zoper njegovo vlado in tako tudi zoper cesarja, posebno v. Jeni je starec skorej na ravnost govoril zoper njega. — Da se o nedeljah ne vsprejme več blago na železnice, to je sedaj že gotovo in dobro, kajti kdor ima poslati kako blago, stori to lahko v delavnih dnevih. Na Nemškem imajo po takem, vsaj na železnicah, ljudje v resnici več počitka, kakor ga imajo pri nas, da-si nismo brez postave »o nedeljskem počitku«.

Rusko. Kolere še ni konec, ampak samo dne 29. julija je v raznih krajih za-njo 1482 ljudi vzbolelo, 971 pa umrlo. — Ruski listi tajé, da bi bila vlada kedaj podpirala ljudi, ki so umorili bolgarskega ministra Belčeva.

Bolgarsko. Čvefero morilcev, ki so obstali, da so bili več ali manj krivi pri umoru ministra Belčeva,

so uni teden obesili; za Milanova je prosila celo sodnija pomiloščenja, toda Stambulov je ni uslišal, temveč on je napisal na prošnjo: »Izdajalcu domovine ni milosti!«

Srbsko. Radikalna stranka je izgubila precej zaupanja na deželi in najbolj zato, ker je napravila dolge, ne da bi se znalo, za kaj da jih je bilo treba.

Tursko. Zoper kolero se postavlja tudi turska vlada, ali nihče nima prav zaupanja v nje naredbe. Doslej pa v deželah, kar jih je pod tursko oblastjo v Evropi, se vendar-le ni bilo te bolezni.

Afrika. V državi Kongo so domačini umorili francoskega častnika, ker je prišel čez reko Hollakoto pa ni imel za to pravice. Iz tega pa se začne lahko hude praske, iz kraja v besedah, potem pa mogoče, da tudi z meči.

Amerika. V republiki Venezueli ne morejo se zjediniti, koga naj volijo za predsednika. Doslej ima vso oblast nek Ciespo v rokah, poleg njega pa se ponuja še sestero mož za to »časno« službo.

Za poduk in kratek čas.

Kako so Prusaki rešili Joška.

Napisal J. Sattler.

(Dalje.)

Moravska Tribava je malo mestece; toliko, kakor Celje. Mene so nastanili v jednonastropni hiši pri nekem tkalcu. S tem rokodelstvom se peča večina prebivalcev. Bilo nas je šest vojakov; med drugimi tudi desetnik. Od kraja smo stanovali vsi vkup pri tleh. Ko sta pa izvedela gospodar in gospodinja, da sem bil jaz dijak, moral sem v prvo nadstropje. Tovariši, posebno desetnik, so me zavidno gledali zaradi prvega mojega povišanja. Jedel sem z gospodarjem in dobil lepo postelj.

Kakih deset dni smo ostali v prijazni Tribavi. Preživel sem najlepše dneve vojaškega svojega življenja. Res smo se morali mi »regruti« dan za dnevom vežbati v orožju; res nam je delalo snajenje obleke in oprave mnogo sitnosti; hoditi nam je bilo tudi pogostoma na »prefel«; ali vse to se mi je zdelo sedaj le zabava. Čutil sem se popolnoma domačega. Gospodar in gospodinja sta ravnala z menoj, kakor s svojim sinom.

Zvečer smo navadno malo posedeli in se razgovarjali o vojni in domovini. Pravil sem jima, kako hudo se godi nam Slovincem, ker imamo do malega samo tujo gospodsko, ki zaničuje naš jezik in nam vsiljuje nerazumljivega; vrhu tega živi med nami mnogo nemčurske smeti, ki opravlja najgrši posel, to je, da izdaja in sramoti domovino našo. Ljubezniva moja gostilnika sta bila iskrena Slovana, toraj sta me kaj dobro razumela. Čutil sem se posebno gospodinja, ki je vroče branila svoj narod. Mislil sem si, ko bi bile slovenske naše žene takšne, sesali bi njih otroci že z mlekom ljubezen do rodne zemlje.

Šest in dvajset let je minolo od tega časa. Čeli so v tej dobi silno napredovali v vsakem oziru. Tudi pri nas se je marsikaj izpremenilo; ali kako daleč smo zaostali za severnimi brati! Kje vidiš pri nas tisto navdušenje za domovino? Kje tisto žilavo potezanje za narodne pravice? Ves česki narod — od najprostejšega seljaka do najmenitnejšega mestjana — prešinja danes globoka narodna zavest. Kako je pa pri nas? Oj žalostna majka! Po uradih, skorej vsakojakih, se nemškutari; v šoli vbijajo učitelji deci naši okorne nemške besede v glavo; po trgih in mestih se sliši večidel nemška govorica. Če se snideta dva v gospodskih suknjah, govorita brž blaženo nemščino. Nikjer ni oduševljenosti

za domovino; nikjer krepkega delovanja; vse se giblje zaspano. Ni malo omikanih rojakov, ki mislijo, da so že silni domoljubi, ako le čitajo kak slovenski časnik, ali pa se skrivaj jezé na naše zinage. Če ostanemo Slovenci takšne narodne reve, zagledali ne bomo nikdar boljših dni.

Vendar nadaljujmo rajši Joskovo povest.

Naglo so potekali prijetni dnevi Tribavski. Neko jutro odrinemo na vse zgodaj. Razume se, da sem se najiskrenejše poslovil od te gostoljubne hiše slovanske, obljubivši, da se oglasi pri znamenitnem povratku.

Bilo je to proti koncu meseca junija. Sedaj smo se blizali odločilnim dnevom. Pohodi (marši) so bili silno mučni; vročina neznosna. Ob meji so se že vršile manjše in večje praske. Prebivalci so bežali kar tropoma pred sovražniki. Srečavale so nas po cele vrste vozov, obloženih z jokajočimi ženami in otroci. Tolažili smo jih, češ, da bomo že dali tem Prusakom. Žito je krasno stalo in dozorevalo; kmet je pa zapuščal dom. Ko se je vračal, bilo je vse poteptano; na mestu hiše svoje našel je žalostno pogorišče.

Vojaske oblasti so najstrožje izvrševale vojne zakone. V neki vasi ob meji smo ustrelili tamošnjega učitelja, ker je bil Pruski vohun. Običajnih pet in dvajset so pa našli malo da ne vsak dan komu; saj se je za to našla klop v slednji hiši; ako pa te koristne oprave ni bilo pri roki, pa hajdi čez boben!

Dne 30. junija smo šatorili na nekem hribčku. Tu smo dobili prvi okus o pošteni vojni. Kuhali smo si ravno zajutrek, kar prifrčijo krogle od severa, kakor bi nam hoteli Prusaki k mesu še dodati železnih cmokov (knedljev). Takoj preuknememo kotle in hajdi naprej s prijaznim želodcem. Tresti me je začela neka čudna, doslej neznana murzlica. Na srečo so letele vse krogle preko nas, kakor žareče ptice. Ni še prišla ura. Mene vzlasti je že čakala polna kupa britkosti. (Konec prih.)

Smešnica. V neke bolnišnici so drgnili streljaji vsak dan na protni trpečim bolnikom bolne ude, kar jim je zadajalo tolike bolečine, da so razven jednega vsi strašno kričali in stokali. Ko vprašajo neke voljnega bolnika, kako more tolike bolečine tako mirno pretrpeti, odvrne jim ta smijoč se: »Kako ste neumni! Ali mislite, da jim jaz bolne svoje ude nastavljam, da bi mi jih drgnili? Kaj se!« A. K.

Razne stvari.

(Potrjenje.) Nj. veličanstvo svitli cesar je potrdil izvolitev g. Jožefa Faršky, tovarnarja Slov. Gradci, za namestnika načelnika v okr. zastopu Slovenjegraškem.

(Slovesnost.) Mil. knezoškof so obiskali večeraj na Spodnji Polskavi one č. gg. duhovnike, ki so obhajali pri tamošnjem vlč. gospodu župniku J. Hršču svojo 25-letnico ali srebrno sv. mašo. Med temi je č. g. župnik, prof. dr. Pajek in dekan J. Tombah.

(Častitka.) Dnes ob 10. dopoldno so se poklonili preč. gospodu Ignaciju Orožen, inf. stolnemu dekanu in protonotarju, preč. gg. korarji stolne cerkve v Mariboru in mnogobrojna deputacija č. duhovščine naše škofije o priliki 50-letnice mašništva ter so jim izročili častno darilo stolnega kapitola in č. duhovščine: zlato verižico, prstan in križec, mašno opravo za velike sv. maše in krasno vezan brevir. Zlata sv. maša pa se vrši na ve liko gospojnico v stolni cerkvi.

(Vabilo.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za »Salesko dolino« v Šostanji ima svoj občni zbor dne 7. avg. popoldne ob 4. v čitalničnih prostorih. Vspored: 1. Po-

ročilo odbora. 2. Volitev novega odbora. 3. Vplačevanje letnine. 4. Razdelitev družbenih knjižic. 5. Vpisovanje novih udov. 6. Prosta zabava. K obilnej udeležbi vabi Načelstvo.

(Prošnja.) Odbor »Slov. pevskega društva v Ptuj« uljudno prosi vse tiste p. n. poverjenike, kateri še doneskov niso pobrali in odposlali, naj to storé v teku tega tedna, da bode moč račun skleniti o pravem času.

(Obč. volitve.) V občini Ptujka Gora je voljen za župana g. Ivan Kranje, obč. svetovalci pa so gg.: Marko Topolovec, Anton Koren in Blaž Griškovič. V občini Majšperk je župan g. Ivan Turkuš in obč. svetovalci gg.: Anton Zagadin, Andrej Fideršek in Janez Korže. V Studenicah je padel dosedanji Jožef Wetzel in na njega mesto je izvoljen vrli narodnjak g. Jožef Korošec za župana.

(Občinske volitve.) V Ormoži vršijo se dne 8. in 9. avgusta volitve v mestni zastop. Nemškutarji so že dalje časa vsi po konci in v hudem strahu, da propade njih stranka. Kdor misli dobro za mesto, pa želi iz srca, da se to izgodi.

(Dijaska kuhinja) Vsi vlč. duhovni gg., ki so se udeležili pogreba prebl. rajnega Šmarskega dekana in častnega kanonika M. Ivane, odpovedali so se velikodušno odškodnini, ki jim je bila za pot od rajnega namenjena ter so jo vzajemno prepustili dijaškima kuhinjama v Mariboru in Celji. Vsaka dobi vsled tega domoljubnega čina 70 gld. Bog plati stokrat!

Odbor dijaški kuhinji v Mariboru.

(Kopaljšča.) Koncem julija je prišlo na Slatino 1574, v Laški trg 593 in Varožljinske toplice 1256 tujecev.

(Bela zastava.) Raz streho c. kr. okr. sodnije v Ormoži je vihrala dne 28. julija bela zastava — znamenje, da ni bilo jetnika v njej. Od kar stoji le-to poslopje, ni se to bilo še zgodilo. Tudi tokrat je vihrala zastava samo tri ure, kajti že za t-m malim časom deli so necega tatú pod ključce.

(Posebni vlak) z znižano ceno gre dne 12. avg. v Marija Celje. Kdor želi tje romati, naj se za vozni list potrdi o pravem času; poizve se o njem pri Jakobu Zagadin-u, krčmarju v Sesterzah ali pri odboru za potovanje v Ljubljani natančneje.

(Na prodajo) je lep stekleni svečnik, ki je v neki cerkvi visel le 6 let in veljal 150 gld. Ako katero cerkveno predstojništvo želi isti »luster« kupiti, dobi ga za nizko ceno. Ker so si tamkaj omislili nov luster v gotiskem slogu, cerkvi primeren, zato je prejšnji na razpolago pri cerkv. predstojništvu Sv. Jurija na Remšniku.

(Reka Mura) je dne 23. julija bila tako narastla, da je čez obrežje stople in po travnikih olavo poblatila. Okoli Ljutomera pa je se Ščavnica tako razlila, da je več snopja bilo v vodi. Žal, da se je to zgodilo na večih krajih.

(Komedijska.) Kakor smo slutili, tako se je tudi zgodilo v okr. odboru Mariborskem ter je vseh petero gospodov na novo voljenih v okr. šolski svet. Ako še kdo ne pozna teh »častnih mož«, podamo mu radi njih imena: lekar Bancalari, vinotržec Pfrimer, »baron« Pistor, žolnir Prodnigg in zastavničar Zwetler. Kaj ne, da so ti možje veščaki za ljudsko šolo in na slov. tleh ali ka-li?

(Nezrelo sadje) je jako škodljivo, vendar pa ga jedó radi otroci, ako so neubogljivi in kar je neverjetno, prinese se tudi večkrat na trg, na prodajo. V Mariboru so te dni deset jerbasov tacega sadja vzeli prodajalcem ter ga vrgli v Dravo.

(Nesreča.) Uno nedeljo je padlo triletno dekle Neže Babič, kočarice v Bistrici na kor. železnici, v potok, ki teče mimo hiše ter je utonilo, predno ga je mati zgrešila.